

Posłuchaj

()

Summ. theol., III q. 83 a. 5

W artykule piątym kwestii 83 dotyczącej omawiania teologii Mszy Św. Akwinata zajmuje się omawianiem gestów i omawianiu ich teologicznej roli. Zważywszy na to, że przynajmniej w Watykanie księża znali tę teologię dziwić musi fakt całkowitego braku oporu przeciwko wprowadzeniu Novus Ordo pomijając interwencję kardynałów Ottavianiego i Bacci. Novus Ordo stanowi dokładne pogwałcenie wszystkiego co święte, w Tradycji i w tradycji. Ale czytajmy sami. Szczególnie zaleca się śledzenie komentarzy polskiego tłumacza *Summy* charysty ks. Stanisława Piotrowicza w {}] pochodzące z początków lat 1970. Trudno usprawiedliwić go, że nie wiedział, skoro poniższe fragmenty sam przetłumaczył, ale jego podejście jest typowe dla teologii tamtego okresu.

Artykuł 5

CZY PRZY CELEBROWANIU MSZY ŚW. WYKONYWANE SĄ WŁAŚCIWE CZYNNOŚCI?

Na pozór nie, skoro:

1. Sakrament Eucharystii, jak wynika z jego formy, należy do Nowego Przymierza. W Nowym Przymierzu zaś nie należy stosować ceremonii starotestamentowych. Podczas tych ostatnich kapłani i posługujący, mając przystąpić do składania ofiar, obmywali się wodą. W Biblii czytamy (Wj 30, 19 n.): „Przed przystąpieniem do ołtarza Aaron i synowie jego będą umywać ręce i nogi". Niewłaściwe jest przeto umywanie rąk przez kapłana w czasie celebrowania Mszy.

Komentarz: Jest to zarzut tzw. judaizacji katolicyzmu lub „niepotrzebnej formalizacji", jak określają to posoborowie księża. A tymczasem Nowy Testament jest spełnieniem i wypełnieniem Starego Testamenty, a liturgia Mszy Św. jest ukoronowaniem kultu świątyni, który ustał po jej zniszczeniu w roku 70, dlatego, że nie była już potrzebna. Pan Bóg jest bardzo ekonomiczny i rzeczy niepotrzebne usuwa.

2. Jak tamże czytamy (Wj 30, 7), kapłan „będzie spalał wonne kadzidło" na ołtarzu, który był umieszczony przed przebłagalnią.[1] To również była jedna z ceremonii starotestamentowych. Więc jest czymś niestosownym posługiwanie się kadzidłem przez kapłana w czasie odprawiania Mszy św.

Komentarz: I kolejny zarzut judaizacji: „Tak robili Żydzi, więc my nie". Antysemityzm jest niestety popularną wersją gnozy Marcjona, który oddzielał Boga Starego Testamentu od Boga Nowego Testamentu, odrzucił cały Stary Testament a z

Ewangelii ustawał tylko tę według św. Łukasza, bo reszta była mu za bardzo „zażydzona”. To herezja, więc jej nie naśladujmy.

3. W sakramentach Kościoła należy unikać powtarzania się. Więc kapłan niepotrzebnie powtarza znaki krzyża nad sakramentem Eucharystii.[2]

Komentarz: Oj, tak „aby uniknąć zbędnych powtórzeń” wprowadzono Novus Ordo, co potwierdza poniżej ks. Piotrowicz. Co ciekawe te argumenty znał już św. Tomasz. „Nic nowego pod słońcem”.

4. Apostoł mówi (Hbr, 7.): „Nie ulega żadnej wątpliwości, że błogosławieństwo mniejszy otrzymuje od większego”. Otóż Chrystus, obecny w sakramencie Eucharystii po konsekracji, jest nieporównanie większy od kapłana. Jest więc czymś niestosownym to, że po konsekracji kapłan błogosławi ten sakrament znakiem krzyża.

Komentarz: Ciekawy zarzut wypływający jednak z uznania Realnej Obecności.

5. W sakramencie Kościoła nie powinno się robić niczego, co mogłoby się wydawać śmieszne. Śmiesznym zaś wydaje się gestykulujący kapłan, kiedy od czasu do czasu wyciąga ramiona, składa dłonie, łączy palce, sam się pochyla. Więc nie powinien on wykonywać tych ruchów w omawianym sakramencie.[3]

Komentarz: Jeśli *Vetus Ordo* może wydawać się śmieszny, to co rzec o *Novus Ordo*? O konferansjerce, tańcach, machaniu

flagami, zagajaniu do publiczności, naśladowaniu Jana Pawła II etc.

6. Śmieszne się wydaje także to, że kapłan wielokrotnie zwraca się do ludu, i to, że wielokrotnie go pozdrawia. Więc nie powinien tego robić przy celebrowaniu sakramentu, o którym mowa.

Komentarz: Piszący te słowa, gdy był mały długo nie rozumiał, dlaczego kapłan mówi do ludu: „Módlmy się”, „Przecież cały czas się modlimy”, myślał. Równie dobrze można zapytać, dlaczego ksiądz mówi: „Pan z Wami”. Tymczasem są to pozostałości z Mszy Trydenckiej, kiedy to kapłan przygotowywał lud na to, że one będzie modlił się głośno i lud może się do tego włączyć, chociaż nie mógł czynić tego podczas modlitw kapłańskich jak sekrety etc. I z tej perspektywy zwrócenie się do ludu, by ten odpowiadał słowy: „Pan z Wami” jest jak najbardziej zrozumiałe, a w Novus Ordo zrozumiałe nie jest nic. Niestety.

---

[1] {Q. 83, 5, 2. Przebłagalnia – to miejsce, skąd Jahwe przemawia do Mojżesza, a jednocześnie jakby narzędzie odpuszczenia grzechów (Biblia Tysiąclecia s. 97).}

[2] {Postulat został uwzględniony. Pozostało tylko parę znaków wykonywanych w rozmaity sposób (10).}

[3] {Gesty stanowią niezastąpiony środek nawiązania kontaktu z dziećmi i z ludźmi niewykształconymi, oraz tam gdzie jest

odprawiana Msza św. w języku obcym, jak to miało miejsce przed Soborem Watykańskim II. Stały się one mniej potrzebne od czasu wprowadzenia do liturgii języków narodowych. Stanowią one jednak element konieczny każdej akcji o zabarwieniu emocjonalnym. We Mszy św. odprawianej obecnie zostały dostosowane do mentalności ludzi XX wieku (Vergote A. w: Conc 62/1971 ss. 45, 46).}

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related